Parlament Europejski
2024-2029

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

2023/0441(CNS)

15.6.2026

POPRAWKI
29 - 77

Projekt sprawozdania
Lena Düpont
(PE789.005v01-00)

Środki mające ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich

Wniosek dotyczący dyrektywy
(05760/2026 – 2023/0441(CNS))

Poprawka 29
Marina Kaljurand, Matjaž Nemec, Birgit Sippel

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
	1a) Zakres dyrektywy (UE) 2015/637 należy również rozszerzyć na obywateli spoza Unii. Oznacza to, że osoby uznane za uchodźców i inne osoby, które legalnie zamieszkują w danym państwie członkowskim i posiadają dokument podróży wydany przez to państwo członkowskie, powinny być uprawnione do ochrony konsularnej na takich samych warunkach jak niereprezentowani obywatele.

Or. en

Poprawka 30
Raquel García Hermida-Van Der Walle

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
	1a) Zakres dyrektywy (UE) 2015/637 powinien zostać rozszerzony i obejmować również każdą osobę legalnie zamieszkującą w państwie członkowskim i posiadającą ważny dokument podróży wydany przez to państwo członkowskie, które nie jest reprezentowane w państwie trzecim.

Or. en

Poprawka 31
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 2

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(2) Częstotliwość występowania i skala kryzysów skutkujących wnioskami o ochronę konsularną składanymi przez niereprezentowanych obywateli są coraz większe. Opierając się na wnioskach z tych doświadczeń oraz dążąc do uproszczenia procedur dla niereprezentowanych obywateli i organów konsularnych, należy uaktualnić i usprawnić przepisy i procedury określone w dyrektywie (UE) 2015/637, aby zwiększyć skuteczność zapewniania ochrony konsularnej niereprezentowanych obywateli Unii, w szczególności w sytuacjach kryzysowych. Należy jak najlepiej wykorzystać zasoby dostępne na szczeblu państw członkowskich i Unii, zarówno na poziomie lokalnym w państwach trzecich, jak i na poziomie stolic.	(2) Częstotliwość występowania i skala kryzysów skutkujących wnioskami o ochronę konsularną składanymi przez niereprezentowanych obywateli są coraz większe. Opierając się na wnioskach z tych doświadczeń oraz dążąc do uproszczenia procedur dla niereprezentowanych obywateli i organów konsularnych, należy uaktualnić i usprawnić przepisy i procedury określone w dyrektywie (UE) 2015/637, aby zwiększyć skuteczność zapewniania ochrony konsularnej niereprezentowanych obywateli Unii, w szczególności w sytuacjach kryzysowych. Należy ***oszczędnie i*** jak najlepiej wykorzystać zasoby dostępne na szczeblu państw członkowskich i Unii, zarówno na poziomie lokalnym w państwach trzecich, jak i na poziomie stolic.

Or. fi

Poprawka 32
Ilaria Salis

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
	(2a) Udzielając ochrony konsularnej niereprezentowanym obywatelom, państwa członkowskie powinny przyjąć podejście intersekcjonalne do określonych potrzeb grup szczególnie wrażliwych, takich jak małoletni bez opieki, kobiety w ciąży, osoby o ograniczonej możliwości poruszania się, osoby z niepełnosprawnościami, osoby LGBTIQ+, migranci lub osoby zagrożone dyskryminacją z jakichkolwiek względów, takich jak te, o których mowa w art. 21 Karty i w orzecznictwie, lokalni

pracownicy misji UE i ambasad państw członkowskich.

Or. en

Poprawka 33
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 4

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(4) Jeżeli sytuacja kryzysowa spowodowała dużą liczbę wniosków o ochronę konsularną, ambasady i konsulaty państw członkowskich reprezentowanych w danym państwie trzecim powinny mieć możliwość wyrażenia zgody na rozdzielenie wniosków w oparciu o dostępne zdolności w celu jak najlepszego ich wykorzystania. W tym celu mogą one uzyskać wsparcie ze strony delegatur Unii.	(4) Jeżeli sytuacja kryzysowa spowodowała dużą liczbę wniosków o ochronę konsularną, ambasady i konsulaty państw członkowskich reprezentowanych w danym państwie trzecim powinny mieć możliwość wyrażenia zgody na rozdzielenie wniosków w oparciu o dostępne zdolności w celu ***oszczędnego i*** jak najlepszego ich wykorzystania. W tym celu mogą one uzyskać wsparcie ze strony delegatur Unii.

Or. fi

Poprawka 34
Marieke Ehlers, Jaroslav Bžoch, Fabrice Leggeri

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(6) Dotychczasowe doświadczenia wskazują istotny wkład, jaki delegatury Unii wnoszą, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, w wykonywanie prawa do ochrony konsularnej określonego w art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE. Szczególnie dotyczy to państw trzecich, w których reprezentowanych jest niewiele państw członkowskich, w sytuacjach kryzysowych oraz w odniesieniu do wymiany informacji. W	(6) Dotychczasowe doświadczenia wskazują istotny wkład, jaki delegatury Unii wnoszą, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, w wykonywanie prawa do ochrony konsularnej określonego w art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE. Szczególnie dotyczy to państw trzecich, w których reprezentowanych jest niewiele państw członkowskich, w sytuacjach kryzysowych oraz w odniesieniu do wymiany informacji.

tym kontekście stosowne jest doprecyzowanie roli wspierającej delegatur Unii w wykonywaniu prawa do ochrony konsularnej. Mając na uwadze spójność i ciągłość działania ***i*** o ile nie uzgodniono inaczej na szczeblu lokalnym, delegatury Unii powinny przewodniczyć posiedzeniom dotyczącym lokalnej współpracy konsularnej, w ścisłej współpracy z państwem członkowskim sprawującym rotacyjną prezydencję w Radzie Unii Europejskiej, jeżeli jest ono reprezentowane, oraz kierować tworzeniem i aktualizowaniem wspólnych unijnych ram gotowości na wypadek kryzysów konsularnych. Dążąc do zagwarantowania koordynacji i skutecznej ochrony niereprezentowanych obywateli, delegatury Unii powinny również uczestniczyć w koordynowaniu reagowania kryzysowego w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi.	W tym kontekście stosowne jest doprecyzowanie roli wspierającej delegatur Unii w wykonywaniu prawa do ochrony konsularnej. Mając na uwadze spójność i ciągłość działania***, przy pełnym poszanowaniu podstawowych kompetencji i kierownictwa operacyjnego państw członkowskich w sprawach konsularnych, posiedzeniom dotyczącym lokalnej współpracy konsularnej powinien przewodniczyć przedstawiciel państwa członkowskiego. Delegatury Unii powinny przewodniczyć takim posiedzeniom wyłącznie na wyraźny wniosek i za zgodą państw członkowskich obecnych na miejscu.*** O ile nie uzgodniono inaczej na szczeblu lokalnym, delegatury Unii powinny przewodniczyć posiedzeniom dotyczącym lokalnej współpracy konsularnej, w ścisłej współpracy z państwem członkowskim sprawującym rotacyjną prezydencję w Radzie Unii Europejskiej, jeżeli jest ono reprezentowane, oraz kierować tworzeniem i aktualizowaniem wspólnych unijnych ram gotowości na wypadek kryzysów konsularnych. Dążąc do zagwarantowania koordynacji i skutecznej ochrony niereprezentowanych obywateli, delegatury Unii powinny również uczestniczyć w koordynowaniu reagowania kryzysowego w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi.

Or. en

Poprawka 35
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(6) Dotychczasowe doświadczenia wskazują ***istotny wkład, jaki*** delegatury Unii ***wnoszą, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi,*** w	(6) Dotychczasowe doświadczenia wskazują***, że wsparcie udzielane przez*** delegatury Unii ***państwom członkowskim wnosi istotny wkład*** w wykonywanie

wykonywanie prawa do ochrony konsularnej określonego w art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE. Szczególnie dotyczy to państw trzecich, w których reprezentowanych jest niewiele państw członkowskich, w sytuacjach kryzysowych oraz w odniesieniu do wymiany informacji. W tym kontekście stosowne jest doprecyzowanie roli wspierającej delegatur Unii w wykonywaniu prawa do ochrony konsularnej. Mając na uwadze spójność i ciągłość działania i o ile nie uzgodniono inaczej na szczeblu lokalnym, delegatury Unii powinny przewodniczyć posiedzeniom dotyczącym lokalnej współpracy konsularnej, w ścisłej współpracy z państwem członkowskim sprawującym rotacyjną prezydencję w Radzie Unii Europejskiej, jeżeli jest ono reprezentowane, oraz kierować tworzeniem i aktualizowaniem wspólnych unijnych ram gotowości na wypadek kryzysów konsularnych. Dążąc do zagwarantowania koordynacji i skutecznej ochrony niereprezentowanych obywateli, delegatury Unii powinny również uczestniczyć w koordynowaniu reagowania kryzysowego w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi.

prawa do ochrony konsularnej określonego w art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE. Szczególnie dotyczy to państw trzecich, w których reprezentowanych jest niewiele państw członkowskich, w sytuacjach kryzysowych oraz w odniesieniu do wymiany informacji. W tym kontekście stosowne jest doprecyzowanie roli wspierającej delegatur Unii w wykonywaniu prawa do ochrony konsularnej. Mając na uwadze spójność i ciągłość działania i o ile nie uzgodniono inaczej na szczeblu lokalnym, delegatury Unii powinny przewodniczyć posiedzeniom dotyczącym lokalnej współpracy konsularnej, w ścisłej współpracy z państwem członkowskim sprawującym rotacyjną prezydencję w Radzie Unii Europejskiej, jeżeli jest ono reprezentowane, oraz kierować tworzeniem i aktualizowaniem wspólnych unijnych ram gotowości na wypadek kryzysów konsularnych. Dążąc do zagwarantowania koordynacji i skutecznej ochrony niereprezentowanych obywateli, delegatury Unii powinny również uczestniczyć w koordynowaniu reagowania kryzysowego w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi.

Or. fi

Poprawka 36
Erik Kaliňák, Judita Laššáková, Katarína Roth Neveďalová, Monika Beňová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 7

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(7) W dyrektywie (UE) 2015/637 określono praktyczne środki, za pomocą których delegatury Unii mogą, ***na podstawie*** art. 35 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), przyczyniać się do wykonywania prawa do ochrony konsularnej. Delegatury Unii, które wspierają państwa członkowskie w	(7) W dyrektywie (UE) 2015/637 określono praktyczne środki, za pomocą których delegatury Unii mogą, ***w myśl*** art. 35 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), przyczyniać się do wykonywania prawa do ochrony konsularnej. Delegatury Unii, które wspierają państwa członkowskie w zapewnianiu ochrony konsularnej

zapewnianiu ochrony konsularnej niereprezentowanych obywateli, powinny realizować te działania na wniosek i w imieniu państw członkowskich udzielających pomocy, nie angażując w tym celu żadnych dodatkowych zasobów, jak przewidziano w art. 5 ust. 10 decyzji Rady 2010/427/UE. W tym kontekście państwa członkowskie udzielające pomocy również powinny mieć możliwość zwrócenia się do delegatur Unii o pomoc w wykonywaniu konkretnych zadań z zakresu pomocy konsularnej, w tym zadań, o których mowa w art. 9 dyrektywy (UE) 2016/637, informując przy tym państwo członkowskie obywatelstwa w kontekście konsultacji przewidzianych w art. 10 dyrektywy (UE) 2016/637, m.in. o ewentualnych kosztach wynikających z takiego wsparcia. Aby móc wykonywać swoje zadania polegające na udzielaniu wsparcia, delegatury Unii powinny otrzymać wszelkie istotne informacje, którymi dysponuje państwo członkowskie udzielające pomocy lub, w zależności od przypadku, państwo członkowskie obywatelstwa. Wsparcie ze strony delegatur Unii powinno pozostawać bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich w odniesieniu do określenia zakresu ochrony, która ma być zapewniona ich własnym obywatelom.	niereprezentowanych obywateli, powinny realizować te działania na wniosek i w imieniu państw członkowskich udzielających pomocy, nie angażując w tym celu żadnych dodatkowych zasobów, jak przewidziano w art. 5 ust. 10 decyzji Rady 2010/427/UE. W tym kontekście państwa członkowskie udzielające pomocy również powinny mieć możliwość zwrócenia się do delegatur Unii o pomoc w wykonywaniu konkretnych zadań z zakresu pomocy konsularnej, w tym zadań, o których mowa w art. 9 dyrektywy (UE) 2016/637, informując przy tym państwo członkowskie obywatelstwa w kontekście konsultacji przewidzianych w art. 10 dyrektywy (UE) 2016/637, m.in. o ewentualnych kosztach wynikających z takiego wsparcia. Aby móc wykonywać swoje zadania polegające na udzielaniu wsparcia, delegatury Unii powinny otrzymać wszelkie istotne informacje, którymi dysponuje państwo członkowskie udzielające pomocy lub, w zależności od przypadku, państwo członkowskie obywatelstwa. Wsparcie ze strony delegatur Unii powinno pozostawać bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich w odniesieniu do określenia zakresu ochrony, która ma być zapewniona ich własnym obywatelom. ***Delegatury Unii nie podejmują decyzji dotyczących udzielenia, odmowy udzielenia lub zakresu ochrony konsularnej, za co odpowiedzialne są właściwe organy państw członkowskich.***

Or. en

Uzasadnienie

Wniosek zwiększa pewność prawa poprzez wyraźne rozróżnienie między wsparciem operacyjnym a wykonywaniem władzy publicznej. Motyw ten nie zawiera obecnie żadnego wyraźnego zabezpieczenia zapobiegającego rozbieżnym interpretacjom w odniesieniu do zakresu zaangażowania delegatury UE.

Poprawka 37
Erik Kaliňák, Judita Laššáková, Katarína Roth Neveďalová, Monika Beňová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 8

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(8) ***Aby*** zapewnić ***skuteczność prawa do*** ochrony konsularnej ***określonego w art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE, a w szczególności aby zapewnić gotowość na wypadek ewentualnych kryzysów konsularnych wymagających udzielenia pomocy niereprezentowanym obywatelom, lokalna współpraca konsularna między państwami członkowskimi w państwach trzecich, wspierana przez delegatury Unii, powinna obejmować wymianę informacji dotyczących kwestii istotnych dla takich obywateli, w tym ustanowienie wspólnych konsularnych ram ewentualnościowych oraz organizację ćwiczeń konsularnych. W tym kontekście szczególnie istotne może być włączenie do takiej lokalnej współpracy konsularnej – na etapie koordynowania gotowości na wypadek kryzysów konsularnych i reagowania kryzysowego – organów konsularnych*** niereprezentowanych państw członkowskich***. Wymiana takich informacji mogłaby mieć miejsce w kontekście istniejących lokalnych struktur współpracy konsularnej, obok prowadzonej pomiędzy państwami członkowskimi w ramach wykonywania ich kompetencji wymiany informacji na temat innych kwestii konsularnych lub lokalnych***.	(8) ***Obywateli Unii należy uznać za niereprezentowanych w danym państwie trzecim, jeśli ich państwo członkowskie obywatelstwa nie ma w nim ustanowionej swojej ambasady, swojego konsulatu lub konsula honorowego. Obywateli należy również uznać za niereprezentowanych, jeśli ustanowione w danym miejscu ambasada, konsulat lub konsul honorowy nie są w stanie z jakiegoś powodu*** zapewnić***, w danym przypadku, ochrony, do otrzymania której dana osoba miałaby w innym przypadku prawo zgodnie z prawem krajowym lub praktyką krajową. Ambasady i konsulaty powinny informować się wzajemnie o wszelkich wyjątkowych okolicznościach, które mogą tymczasowo wpłynąć na ich zdolność do zapewniania*** ochrony konsularnej***. Należy również uwzględniać dostępność i bliskość. Na przykład obywatela, który zwraca się o ochronę konsularną lub pomoc ambasady lub konsulatu innego państwa członkowskiego, nie można przekierowywać do ambasady, konsulatu lub konsula honorowego jego własnego państwa członkowskiego, którego jest obywatelem, gdy nie jest możliwe dla niego – z uwagi na warunki lokalne lub brak środków – bezpieczne dotarcie do tych placówek lub gdy one nie są w stanie dotrzeć do niego, aby umożliwić mu ochronę konsularną. Pojęcie braku reprezentacji należy interpretować z myślą o zapewnieniu skuteczności prawa*** niereprezentowanych ***obywateli do ochrony w sposób niedyskryminujący przez ambasadę lub konsulat innego państwa członkowskiego, z uwzględnieniem okoliczności danej sprawy. Obywateli mających obywatelstwo więcej niż jednego państwa członkowskiego należy uznać za niereprezentowanych, jeżeli żadne z***

państw członkowskich***, których są obywatelami, nie ma przedstawicielstwa w danym państwie trzecim***.

Or. en

Uzasadnienie

The amendment aims to provide greater legal certainty regarding the interpretation of the notion "effectively in a position to provide consular protection" in Article 6. It does not introduce new rights or obligations but reflects criteria already referred to in the recital (8) of the Directive, notably accessibility, proximity, safety and the ability of the citizen to receive assistance within a reasonable period of time. The amendment seeks to promote a more consistent application of the Directive across Member States while preserving the necessary flexibility to assess the circumstances of each individual case.

Poprawka 38
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(9) Gotowość na wypadek kryzysów konsularnych jest jednym z podstawowych warunków zapewnienia skutecznego reagowania na takie kryzysy. Państwa członkowskie, wspierane przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ), powinny zatem zadbać o to, aby środki gotowości konsularnej niezbędne do zapewnienia ochrony niereprezentowanych obywateli zostały omówione i wdrożone.	(9) Gotowość na wypadek kryzysów konsularnych jest jednym z podstawowych warunków zapewnienia skutecznego reagowania na takie kryzysy. Państwa członkowskie, wspierane przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ), powinny zatem zadbać o to, aby środki gotowości konsularnej niezbędne do zapewnienia ochrony niereprezentowanych obywateli zostały omówione i wdrożone ***w oszczędny sposób***.

Or. fi

Poprawka 39
Erik Kaliňák, Judita Laššáková, Katarína Roth Neveďalová, Monika Beňová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 10

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*

(10) Dotychczasowe kryzysy pokazały znaczenie planowania ewentualnościowego oraz przydatność wspólnych konsularnych ram ewentualnościowych, znanych też jako „wspólne unijne ramy gotowości na wypadek kryzysów konsularnych”, w państwach trzecich, z udziałem organów dyplomatycznych i konsularnych wszystkich państw członkowskich, a także lokalnej delegatury Unii. Takie ramy powinny być dostosowywane do warunków lokalnych i mogłyby zawierać jasny podział obowiązków między reprezentowanymi i niereprezentowanymi państwami członkowskimi a delegaturą Unii, a także określać zestaw procedur i działań, które należy przeprowadzić na szczeblu lokalnym w przypadku kryzysu wymagającego zapewnienia ochrony konsularnej niereprezentowanych obywateli.	(10) Dotychczasowe kryzysy pokazały znaczenie planowania ewentualnościowego oraz przydatność wspólnych konsularnych ram ewentualnościowych, znanych też jako „wspólne unijne ramy gotowości na wypadek kryzysów konsularnych”, w państwach trzecich, z udziałem organów dyplomatycznych i konsularnych wszystkich państw członkowskich, a także lokalnej delegatury Unii. Takie ramy powinny być dostosowywane do warunków lokalnych i mogłyby zawierać jasny podział obowiązków między reprezentowanymi i niereprezentowanymi państwami członkowskimi a delegaturą Unii, a także określać zestaw procedur i działań, które należy przeprowadzić na szczeblu lokalnym w przypadku kryzysu wymagającego zapewnienia ochrony konsularnej niereprezentowanych obywateli. ***Takie ramy uzupełniają krajowe ustalenia dotyczące gotowości i reagowania na sytuacje kryzysowe ustanowione przez państwa członkowskie i nie zastępują ich.***

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka wyjaśnia związek między mechanizmami koordynacji na szczeblu UE a krajowymi systemami gotowości i pozwala uniknąć powielania struktur.

Poprawka 40
Erik Kaliňák, Judita Laššáková, Katarína Roth Neveďalová, Monika Beňová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 11

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(11) Należy zwiększyć skuteczność istniejących środków koordynacji określonych w dyrektywie (UE) 2015/637 poprzez wprowadzenie obowiązku przygotowania wspólnych konsularnych ram ewentualnościowych, nawet jeśli ich poziom szczegółowości może być różny w	(11) Należy zwiększyć skuteczność istniejących środków koordynacji określonych w dyrektywie (UE) 2015/637 poprzez wprowadzenie obowiązku przygotowania wspólnych konsularnych ram ewentualnościowych, nawet jeśli ich poziom szczegółowości może być różny

zależności od warunków lokalnych. W tym celu należy określić najważniejsze elementy takich ram. Mogą one obejmować analizę sytuacji konsularnej w danym państwie trzecim, w tym wykaz ambasad lub konsulatów państw członkowskich, szacowaną liczbę i miejsce przebywania niereprezentowanych obywateli Unii oraz ocenę ryzyka dla najbardziej prawdopodobnych scenariuszy, ustalenia dotyczące gotowości na wypadek kryzysów konsularnych, w tym kanały komunikacji i odpowiednie dane kontaktowe, a także ustalenia dotyczące reagowania kryzysowego, w tym procedur wymiany informacji i komunikowania się w ramach lokalnej współpracy konsularnej i z obywatelami Unii oraz odpowiednie ustalenia w zakresie współpracy. Nie należy jednak przez to rozumieć, że w ramach wykonywania swoich kompetencji państwa członkowskie nie mogą we wspomnianych wyżej działaniach ujmować innych istotnych informacji, np. na temat reprezentowanych obywateli. W sytuacjach kryzysowych, z wielu praktycznych powodów, często niemożliwe jest dokonanie wyraźnego rozróżnienia między obywatelami niereprezentowanymi i reprezentowanymi.	w zależności od warunków lokalnych. W tym celu należy określić najważniejsze elementy takich ram. Mogą one obejmować analizę sytuacji konsularnej w danym państwie trzecim, w tym wykaz ambasad lub konsulatów państw członkowskich, szacowaną liczbę i miejsce przebywania niereprezentowanych obywateli Unii oraz ocenę ryzyka dla najbardziej prawdopodobnych scenariuszy, ustalenia dotyczące gotowości na wypadek kryzysów konsularnych, w tym kanały komunikacji i odpowiednie dane kontaktowe, a także ustalenia dotyczące reagowania kryzysowego, w tym procedur wymiany informacji i komunikowania się w ramach lokalnej współpracy konsularnej i z obywatelami Unii oraz odpowiednie ustalenia w zakresie współpracy. Nie należy jednak przez to rozumieć, że w ramach wykonywania swoich kompetencji państwa członkowskie nie mogą we wspomnianych wyżej działaniach ujmować innych istotnych informacji, np. na temat reprezentowanych obywateli. W sytuacjach kryzysowych, z wielu praktycznych powodów, często niemożliwe jest dokonanie wyraźnego rozróżnienia między obywatelami niereprezentowanymi i reprezentowanymi. ***Treść, poziom szczegółowości i ustalenia operacyjne dotyczące takich ram są proporcjonalne do warunków lokalnych, zidentyfikowanego ryzyka i poziomu reprezentacji państw członkowskich w danym państwie trzecim.***

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka odzwierciedla zasadę proporcjonalności i pomaga uniknąć niepotrzebnych obciążeń administracyjnych w miejscach, w których ryzyko konsularne jest ograniczone.

Poprawka 41
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 11

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(11) Należy zwiększyć skuteczność istniejących środków koordynacji określonych w dyrektywie (UE) 2015/637 poprzez wprowadzenie obowiązku przygotowania wspólnych konsularnych ram ewentualnościowych, nawet jeśli ich poziom szczegółowości może być różny w zależności od warunków lokalnych. W tym celu należy określić najważniejsze elementy takich ram. Mogą one obejmować analizę sytuacji konsularnej w danym państwie trzecim, w tym wykaz ambasad lub konsulatów państw członkowskich, szacowaną liczbę i miejsce przebywania niereprezentowanych obywateli Unii oraz ocenę ryzyka dla najbardziej prawdopodobnych scenariuszy, ustalenia dotyczące gotowości na wypadek kryzysów konsularnych, w tym kanały komunikacji i odpowiednie dane kontaktowe, a także ustalenia dotyczące reagowania kryzysowego, w tym procedur wymiany informacji i komunikowania się w ramach lokalnej współpracy konsularnej i z obywatelami Unii oraz odpowiednie ustalenia w zakresie współpracy. Nie należy jednak przez to rozumieć, że w ramach wykonywania swoich kompetencji państwa członkowskie nie mogą we wspomnianych wyżej działaniach ujmować innych istotnych informacji, np. na temat reprezentowanych obywateli. W sytuacjach kryzysowych, z wielu praktycznych powodów, często niemożliwe jest dokonanie wyraźnego rozróżnienia między obywatelami niereprezentowanymi i reprezentowanymi.	(11) Należy zwiększyć skuteczność istniejących środków koordynacji określonych w dyrektywie (UE) 2015/637 poprzez wprowadzenie obowiązku przygotowania wspólnych konsularnych ram ewentualnościowych, nawet jeśli ich poziom szczegółowości może być różny w zależności od warunków lokalnych. W tym celu należy określić najważniejsze elementy takich ram ***na podstawie potrzeb każdego państwa członkowskiego***. Mogą one obejmować analizę sytuacji konsularnej w danym państwie trzecim, w tym wykaz ambasad lub konsulatów państw członkowskich, szacowaną liczbę i miejsce przebywania niereprezentowanych obywateli Unii oraz ocenę ryzyka dla najbardziej prawdopodobnych scenariuszy, ustalenia dotyczące gotowości na wypadek kryzysów konsularnych, w tym kanały komunikacji i odpowiednie dane kontaktowe, a także ustalenia dotyczące reagowania kryzysowego, w tym procedur wymiany informacji i komunikowania się w ramach lokalnej współpracy konsularnej i z obywatelami Unii oraz odpowiednie ustalenia w zakresie współpracy. Nie należy jednak przez to rozumieć, że w ramach wykonywania swoich kompetencji państwa członkowskie nie mogą we wspomnianych wyżej działaniach ujmować innych istotnych informacji, np. na temat reprezentowanych obywateli. W sytuacjach kryzysowych, z wielu praktycznych powodów, często niemożliwe jest dokonanie wyraźnego rozróżnienia między obywatelami niereprezentowanymi i reprezentowanymi.

Or. fi

Poprawka 42
Marieke Ehlers, Jaroslav Bžoch, Fabrice Leggeri

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(12) W kontekście lokalnej współpracy konsularnej wspólne konsularne ramy ewentualnościowe powinny być regularnie poddawane przeglądowi i w razie potrzeby aktualizowane, w szczególności w oparciu o wyniki ćwiczeń konsularnych. Wspólne konsularne ramy ewentualnościowe mogłyby również zawierać szczegółowe ustalenia dotyczące ról państw członkowskich; chodzi przykładowo o decyzję grupy państw członkowskich o pogłębieniu współpracy między nimi na potrzeby gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej lub reagowania kryzysowego, aby zapewnić skuteczną koordynację pomocy konsularnej. Jednocześnie ***nie należy rozumieć, że*** wspólne konsularne ramy ewentualnościowe zastępują istniejące krajowe plany ewentualnościowe poszczególnych państw członkowskich lub mają wpływ na ich odpowiedzialność za udzielanie pomocy konsularnej ***swoim*** obywatelom.	(12) W kontekście lokalnej współpracy konsularnej wspólne konsularne ramy ewentualnościowe powinny być regularnie poddawane przeglądowi i w razie potrzeby aktualizowane, w szczególności w oparciu o wyniki ćwiczeń konsularnych***. Aby uniknąć niepotrzebnych obciążeń administracyjnych, ustanowienie i aktualizacja takich ram powinny być proporcjonalne do konkretnego poziomu ryzyka danego państwa trzeciego***. Wspólne konsularne ramy ewentualnościowe mogłyby również zawierać szczegółowe ustalenia dotyczące ról państw członkowskich; chodzi przykładowo o decyzję grupy państw członkowskich o pogłębieniu współpracy między nimi na potrzeby gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej lub reagowania kryzysowego, aby zapewnić skuteczną koordynację pomocy konsularnej. Jednocześnie wspólne konsularne ramy ewentualnościowe ***powinny być wyłącznie uzupełniające i nie należy rozumieć, że*** zastępują ***one*** istniejące krajowe plany ewentualnościowe poszczególnych państw członkowskich lub ***w te plany ingerują, lub*** mają wpływ na ich ***suwerenną*** odpowiedzialność za udzielanie pomocy konsularnej ***ich*** obywatelom.

Or. en

Poprawka 43
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*

(12) W kontekście lokalnej współpracy konsularnej wspólne konsularne ramy ewentualnościowe powinny być regularnie poddawane przeglądowi i w razie potrzeby aktualizowane, w szczególności w oparciu o wyniki ćwiczeń konsularnych. Wspólne konsularne ramy ewentualnościowe mogłyby również zawierać szczegółowe ustalenia dotyczące ról państw członkowskich; chodzi przykładowo o decyzję grupy państw członkowskich o pogłębieniu współpracy między nimi na potrzeby gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej lub reagowania kryzysowego, aby zapewnić skuteczną koordynację pomocy konsularnej. Jednocześnie ***nie należy rozumieć, że*** wspólne konsularne ramy ewentualnościowe ***zastępują istniejące krajowe plany ewentualnościowe*** poszczególnych państw członkowskich ***lub mają wpływ*** na ich odpowiedzialność za udzielanie pomocy konsularnej swoim obywatelom.	(12) W kontekście lokalnej współpracy konsularnej wspólne konsularne ramy ewentualnościowe powinny być regularnie poddawane przeglądowi i w razie potrzeby aktualizowane, w szczególności w oparciu o wyniki ćwiczeń konsularnych. Wspólne konsularne ramy ewentualnościowe mogłyby również zawierać szczegółowe ustalenia dotyczące ról państw członkowskich; chodzi przykładowo o decyzję grupy państw członkowskich o pogłębieniu współpracy między nimi na potrzeby gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej lub reagowania kryzysowego, aby zapewnić skuteczną koordynację pomocy konsularnej. Jednocześnie wspólne konsularne ramy ewentualnościowe ***nie mogą zastępować istniejących krajowych planów ewentualnościowych*** poszczególnych państw członkowskich ***ani wpływać*** na ich odpowiedzialność za udzielanie pomocy konsularnej swoim obywatelom.

Or. fi

Poprawka 44
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(13) Zalecenia dla podróżnych, tj. informacje wydawane przez państwa członkowskie odnośnie do względnego bezpieczeństwa podróży do określonych państw trzecich, umożliwiają podróżnym podejmowanie świadomych decyzji o konkretnym miejscu docelowym podróży, w tym w państwach trzecich, w których ich państwo członkowskie obywatelstwa nie jest reprezentowane. Wydawanie zaleceń dla podróżnych należy do obowiązków państw członkowskich, przydatna byłaby jednak wymiana informacji w tym zakresie, zwłaszcza w kontekście sytuacji	(13) Zalecenia dla podróżnych, tj. informacje wydawane przez państwa członkowskie odnośnie do względnego bezpieczeństwa podróży do określonych państw trzecich, umożliwiają podróżnym podejmowanie świadomych decyzji o konkretnym miejscu docelowym podróży, w tym w państwach trzecich, w których ich państwo członkowskie obywatelstwa nie jest reprezentowane. Wydawanie zaleceń dla podróżnych należy do obowiązków państw członkowskich, przydatna byłaby jednak wymiana informacji w tym zakresie, zwłaszcza

kryzysowych, tak by poprawić informowanie niereprezentowanych obywateli. W tym celu ESDZ powinna wspierać wymianę takich informacji pomiędzy państwami członkowskimi, w szczególności za pośrednictwem jej zabezpieczonej strony internetowej (Consular OnLine lub „CoOL"). Taka wymiana informacji mogłaby opierać się na wspólnej strukturze poziomów ryzyka wskazywanych w zaleceniach dla podróżnych.	w kontekście sytuacji kryzysowych, tak by poprawić informowanie niereprezentowanych obywateli. W tym celu ESDZ powinna wspierać wymianę takich informacji pomiędzy państwami członkowskimi, w szczególności za pośrednictwem jej zabezpieczonej strony internetowej (Consular OnLine lub „CoOL"). Taka wymiana informacji mogłaby opierać się na wspólnej strukturze poziomów ryzyka wskazywanych w zaleceniach dla podróżnych***, w której uwzględnia się jednak podejście każdego państwa członkowskiego***.
	Or. fi

Poprawka 45
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 14

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(14) Sprawna koordynacja ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia skutecznego reagowania kryzysowego. Aby zapewnienie takiej koordynacji było możliwe, państwa członkowskie powinny, w ***stosownych przypadkach***, być wspierane przez Centrum Reagowania Kryzysowego ESDZ oraz przez Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego Komisji. Skoordynowane reagowanie kryzysowe Unii jest szczególnie ważne po to, aby zapewnić sprawne udzielanie dostępnego wsparcia oraz optymalne wykorzystanie dostępnych możliwości ewakuacji. Z tego powodu informacje na temat dostępnych możliwości ewakuacji powinny być udostępniane terminowo, chyba że jest to niemożliwe ze względu na ograniczenia dotyczące bezpieczeństwa. Przekazywanie takich informacji powinno pozostawać bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich do podejmowania decyzji o	(14) Sprawna koordynacja ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia skutecznego reagowania kryzysowego. Aby zapewnienie takiej koordynacji było możliwe, państwa członkowskie powinny, w ***razie konieczności***, być wspierane przez Centrum Reagowania Kryzysowego ESDZ oraz przez Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego Komisji. Skoordynowane reagowanie kryzysowe Unii jest szczególnie ważne po to, aby zapewnić sprawne udzielanie dostępnego wsparcia oraz optymalne wykorzystanie dostępnych możliwości ewakuacji. Z tego powodu informacje na temat dostępnych możliwości ewakuacji powinny być udostępniane terminowo, chyba że jest to niemożliwe ze względu na ograniczenia dotyczące bezpieczeństwa. Przekazywanie takich informacji powinno pozostawać bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich do podejmowania decyzji o

organizowaniu ewakuacji i repatriacji.	organizowaniu ewakuacji i repatriacji.

Or. fi

Poprawka 46
Raquel García Hermida-Van Der Walle

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 16

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(16) Wspólne zespoły konsularne powinny opierać się na zasadach ***dobrowolnego udziału,*** solidarności z reprezentowanymi państwami członkowskimi, równości w odniesieniu do decyzji w sprawie wewnętrznych struktur roboczych, prostoty pod względem składu zespołów, podziału kosztów – ***przy czym*** każde państwo członkowskie, instytucja lub organ Unii ponoszą własne koszty operacyjne **–** elastyczności, widoczności skoordynowanej reakcji Unii oraz otwartości w relacjach z danymi państwami trzecimi. Te zasady i tematy, takie jak szkolenia, działania przygotowawcze do celów rozmieszczenia, samo rozmieszczenie, procedury następcze, logistyka i kwestie finansowe, mogłyby zostać dopracowane w niewiążących wytycznych. Wspólne zespoły konsularne nie powinny mieć wpływu na działania prowadzone przez państwa członkowskie ani na ich kompetencje w zakresie rozmieszczania krajowych zespołów konsularnych.	(16) Wspólne zespoły konsularne powinny opierać się na zasadach solidarności z reprezentowanymi państwami członkowskimi, równości w odniesieniu do decyzji w sprawie wewnętrznych struktur roboczych, prostoty pod względem składu zespołów, podziału kosztów – każde państwo członkowskie, instytucja lub organ Unii ponoszą własne koszty operacyjne**,** elastyczności, widoczności skoordynowanej reakcji Unii oraz otwartości w relacjach z danymi państwami trzecimi. Te zasady i tematy, takie jak szkolenia, działania przygotowawcze do celów rozmieszczenia, samo rozmieszczenie, procedury następcze, logistyka i kwestie finansowe, mogłyby zostać dopracowane w niewiążących wytycznych. Wspólne zespoły konsularne nie powinny mieć wpływu na działania prowadzone przez państwa członkowskie ani na ich kompetencje w zakresie rozmieszczania krajowych zespołów konsularnych.

Or. en

Poprawka 47
Marieke Ehlers, Jaroslav Bžoch, Fabrice Leggeri

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 18

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(18) Ważnym aspektem udzielania wsparcia obywatelom Unii znajdującym się w potrzebie, jest zapewnienie im wiarygodnych informacji o tym, jak korzystać z pomocy konsularnej w państwach trzecich. Służby Komisji i ESDZ powinny przyczyniać się osiągnięcia tego celu, rozpowszechniając odpowiednie informacje, w tym informacje, które państwa członkowskie mają przekazywać na temat swoich sieci konsularnych.	(18) Ważnym aspektem udzielania wsparcia obywatelom Unii znajdującym się w potrzebie, jest zapewnienie im wiarygodnych informacji o tym, jak korzystać z pomocy konsularnej w państwach trzecich. Służby Komisji i ESDZ powinny przyczyniać się osiągnięcia tego celu, rozpowszechniając odpowiednie informacje, w tym informacje, które państwa członkowskie mają przekazywać na temat swoich sieci konsularnych. ***Aby jednak zapobiec nieproporcjonalnym obciążeniom administracyjnym dla państw członkowskich, obowiązki sprawozdawcze nałożone na państwa członkowskie powinny być ograniczone do częstotliwości nie większej niż raz w roku.***

Or. en

Poprawka 48
Ilaria Salis

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 19

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(19) Państwa członkowskie powinny wprowadzić odpowiednie środki, aby dalej przyczyniać się do szerzenia wiedzy obywateli Unii na temat ich prawa określonego w art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE, również z uwzględnieniem szczególnych potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Mogłoby to obejmować na przykład zamieszczenie treści art. 23 TFUE w paszportach wydawanych przez państwa członkowskie, co zostało już zaproponowane w zaleceniu Komisji C(2007) 5841[3], przekazywanie odpowiednich informacji w zaleceniach dla podróżnych oraz w trakcie kampanii związanych z pomocą konsularną lub zachęcanie dostawców usług transportu pasażerskiego i węzłów transportowych	(19) Państwa członkowskie powinny wprowadzić odpowiednie środki, aby dalej przyczyniać się do szerzenia wiedzy obywateli Unii na temat ich prawa określonego w art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE, również z uwzględnieniem szczególnych potrzeb osób z niepełnosprawnościami***, małoletnich bez opieki, kobiet w ciąży, osób o ograniczonej możliwości poruszania się lub osób zagrożonych dyskryminacją z jakichkolwiek względów, takich jak te, o których mowa w art. 21 Karty***. Mogłoby to obejmować na przykład zamieszczenie treści art. 23 TFUE w paszportach wydawanych przez państwa członkowskie, co zostało już zaproponowane w zaleceniu Komisji C(2007) 5841[3], przekazywanie

oferujących podróże do państw trzecich do dodawania istotnych szczegółów do materiałów informacyjnych udostępnianych klientom.	odpowiednich informacji w zaleceniach dla podróżnych oraz w trakcie kampanii związanych z pomocą konsularną lub zachęcanie dostawców usług transportu pasażerskiego i węzłów transportowych oferujących podróże do państw trzecich do dodawania istotnych szczegółów do materiałów informacyjnych udostępnianych klientom.
[3] Zalecenie Komisji C(2007) 5841 z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie zamieszczania w paszportach treści art. 20 TWE (Dz.U. L 118 z 6.5.2008, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj).	[3] Zalecenie Komisji C(2007) 5841 z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie zamieszczania w paszportach treści art. 20 TWE (Dz.U. L 118 z 6.5.2008, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj).

Or. en

Poprawka 49
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 19

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(19) Państwa członkowskie powinny wprowadzić odpowiednie ***środki***, aby dalej przyczyniać się do szerzenia wiedzy obywateli Unii na temat ich prawa określonego w art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE, również z uwzględnieniem szczególnych potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Mogłoby to obejmować na przykład zamieszczenie treści art. 23 TFUE w paszportach wydawanych przez państwa członkowskie, co zostało już zaproponowane w zaleceniu Komisji C(2007) 5841[3], przekazywanie odpowiednich informacji w zaleceniach dla podróżnych oraz w trakcie kampanii związanych z pomocą konsularną lub zachęcanie dostawców usług transportu pasażerskiego i węzłów transportowych oferujących podróże do państw trzecich do dodawania istotnych szczegółów do materiałów informacyjnych	(19) Państwa członkowskie powinny wprowadzić ***środki, które uważają za*** odpowiednie, aby dalej przyczyniać się do szerzenia wiedzy obywateli Unii na temat ich prawa określonego w art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE, również z uwzględnieniem szczególnych potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Mogłoby to obejmować na przykład zamieszczenie treści art. 23 TFUE w paszportach wydawanych przez państwa członkowskie, co zostało już zaproponowane w zaleceniu Komisji C(2007) 5841[3], przekazywanie odpowiednich informacji w zaleceniach dla podróżnych oraz w trakcie kampanii związanych z pomocą konsularną lub zachęcanie dostawców usług transportu pasażerskiego i węzłów transportowych oferujących podróże do państw trzecich do dodawania istotnych szczegółów do materiałów informacyjnych

udostępnianych klientom.

[3] Zalecenie Komisji C(2007) 5841 z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie zamieszczania w paszportach treści art. 20 TWE (Dz.U. L 118 z 6.5.2008, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj).

udostępnianych klientom.

[3] Zalecenie Komisji C(2007) 5841 z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie zamieszczania w paszportach treści art. 20 TWE (Dz.U. L 118 z 6.5.2008, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj).

Or. fi

Poprawka 50
Ilaria Salis

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 19 a (nowy)

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
	(19a) Bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z prawa lokalnego ambasady państw członkowskich powinny wprowadzić plany ewentualnościowe dla personelu lokalnego i jego rodzin w sytuacjach nadzwyczajnych. W miarę możliwości zadania te powinny być koordynowane przez delegaturę UE obecną w danym kraju.

Or. en

Poprawka 51
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 20

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(20) Przepisy finansowe dyrektywy (UE) 2015/637 należy dostosować w celu uproszczenia procedury zwrotu kosztów oraz utrzymania podziału obciążeń finansowych. W szczególności niereprezentowani obywatele powinni mieć możliwość bezpośredniego zwrotu kosztów	(20) Przepisy finansowe dyrektywy (UE) 2015/637 należy dostosować w celu uproszczenia procedury zwrotu kosztów***, propagowania opłacalności*** oraz utrzymania podziału obciążeń finansowych***. Zmiany należy wprowadzać tak, aby nie zwiększały obciążeń***

ochrony konsularnej poniesionych przez państwo członkowskie udzielające pomocy, na takich samych warunkach jakie obowiązują obywateli tego państwa członkowskiego, co ma na celu uniknięcie obciążeń administracyjnych wynikających z ubiegania się o zwrot kosztów od państwa członkowskiego, którego obywatelstwo posiada dany obywatel. Co więcej, państwa członkowskie powinny mieć również możliwość odstąpienia od obciążania takimi kosztami. W niektórych sytuacjach niereprezentowani obywatele mogą nie mieć możliwości uiszczenia opłaty w momencie składania wniosku o pomoc, zwłaszcza gdy skradziono im gotówkę i środki umożliwiające dostęp do zasobów finansowych, w związku z czym konieczne jest zapewnienie, aby organy konsularne państwa członkowskiego udzielającego pomocy mogły wymagać od nich podpisania zobowiązania do spłaty. Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela powinno zostać poinformowane o ewentualnych kosztach ochrony konsularnej podczas konsultacji, które odbywają się przed udzieleniem pomocy, chyba że jest to niemożliwe ze względu na trwającą sytuację kryzysową.

administracyjnych delegatur.
W szczególności niereprezentowani obywatele powinni mieć możliwość bezpośredniego zwrotu kosztów ochrony konsularnej poniesionych przez państwo członkowskie udzielające pomocy, na takich samych warunkach jakie obowiązują obywateli tego państwa członkowskiego, co ma na celu uniknięcie obciążeń administracyjnych wynikających z ubiegania się o zwrot kosztów od państwa członkowskiego, którego obywatelstwo posiada dany obywatel. Co więcej, państwa członkowskie powinny mieć również możliwość odstąpienia od obciążania takimi kosztami. W niektórych sytuacjach niereprezentowani obywatele mogą nie mieć możliwości uiszczenia opłaty w momencie składania wniosku o pomoc, zwłaszcza gdy skradziono im gotówkę i środki umożliwiające dostęp do zasobów finansowych, w związku z czym konieczne jest zapewnienie, aby organy konsularne państwa członkowskiego udzielającego pomocy mogły wymagać od nich podpisania zobowiązania do spłaty. Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela powinno zostać poinformowane o ewentualnych kosztach ochrony konsularnej podczas konsultacji, które odbywają się przed udzieleniem pomocy, chyba że jest to niemożliwe ze względu na trwającą sytuację kryzysową.

Or. fi

Poprawka 52
Erik Kaliňák, Judita Laššáková, Katarína Roth Neveďalová, Monika Beňová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 21

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(21) W przypadkach gdy koszty nie zostały spłacone przez obywatela bezpośrednio w momencie składania	(21) W przypadkach gdy koszty nie zostały spłacone przez obywatela bezpośrednio w momencie składania

wniosku, państwo członkowskie udzielające pomocy powinno mieć prawo poprosić o zwrot kosztów należnych od państwa członkowskiego obywatelstwa niereprezentowanego obywatela na podstawie podpisanego zobowiązania do spłaty. Aby uniknąć składania wniosków o zwrot kosztów po długim czasie, państwu członkowskiemu udzielającemu pomocy i państwu członkowskiemu obywatelstwa należy wyznaczyć rozsądny termin na – odpowiednio – złożenie wniosku i dokonanie zwrotu kosztów. Państwa członkowskie powinny dokładać wszelkich starań, by jak najszybciej złożyć odnośny wniosek i dokonać zwrotu kosztów. Dodatkowo powinny one mieć możliwość uzgodnienia innych sposobów zwrotu kosztów, polegających na przykład na potrącaniu wzajemnych wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów, alternatywnych harmonogramach zwrotu kosztów lub ustaleniu, że państwo członkowskie udzielające pomocy będzie ubiegać się o zwrot kosztów bezpośrednio od obywatela na późniejszym etapie, w tym możliwość uzgodnienia, w stosownych przypadkach, sposobu poinformowania danego obywatela o ewentualnych kosztach. W miarę możliwości takie uzgodnienia powinny zostać dokonane przed udzieleniem pomocy.	wniosku, państwo członkowskie udzielające pomocy powinno mieć prawo poprosić o zwrot kosztów należnych od państwa członkowskiego obywatelstwa niereprezentowanego obywatela na podstawie podpisanego zobowiązania do spłaty. Aby uniknąć składania wniosków o zwrot kosztów po długim czasie, państwu członkowskiemu udzielającemu pomocy i państwu członkowskiemu obywatelstwa należy wyznaczyć rozsądny termin na – odpowiednio – złożenie wniosku i dokonanie zwrotu kosztów. Państwa członkowskie powinny dokładać wszelkich starań, by jak najszybciej złożyć odnośny wniosek i dokonać zwrotu kosztów. Dodatkowo powinny one mieć możliwość uzgodnienia innych sposobów zwrotu kosztów, polegających na przykład na potrącaniu wzajemnych wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów, alternatywnych harmonogramach zwrotu kosztów lub ustaleniu, że państwo członkowskie udzielające pomocy będzie ubiegać się o zwrot kosztów bezpośrednio od obywatela na późniejszym etapie, w tym możliwość uzgodnienia, w stosownych przypadkach, sposobu poinformowania danego obywatela o ewentualnych kosztach. W miarę możliwości takie uzgodnienia powinny zostać dokonane przed udzieleniem pomocy. ***Do celów niniejszej dyrektywy nadzwyczaj wysokie koszty oznaczają koszty przekraczające obiektywnie uzasadnione i udokumentowane poziomy wydatków ustalone zgodnie ze środkami wykonawczymi lub uzgodnionymi procedurami.***

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka zwiększa pewność prawa i zapewnia bardziej spójne stosowanie we wszystkich państwach członkowskich.

Poprawka 53

Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 21

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(21) W przypadkach gdy koszty nie zostały spłacone przez obywatela bezpośrednio w momencie składania wniosku, państwo członkowskie udzielające pomocy powinno mieć prawo poprosić o zwrot kosztów należnych od państwa członkowskiego obywatelstwa niereprezentowanego obywatela na podstawie podpisanego zobowiązania do spłaty. Aby uniknąć składania wniosków o zwrot kosztów po długim czasie, państwu członkowskiemu udzielającemu pomocy i państwu członkowskiemu obywatelstwa należy wyznaczyć rozsądny termin na – odpowiednio – złożenie wniosku i dokonanie zwrotu kosztów. Państwa członkowskie powinny dokładać wszelkich starań, by jak najszybciej złożyć odnośny wniosek i dokonać zwrotu kosztów. Dodatkowo powinny one mieć możliwość uzgodnienia innych sposobów zwrotu kosztów, polegających na przykład na potrącaniu wzajemnych wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów, alternatywnych harmonogramach zwrotu kosztów lub ustaleniu, że państwo członkowskie udzielające pomocy będzie ubiegać się o zwrot kosztów bezpośrednio od obywatela na późniejszym etapie, w tym możliwość uzgodnienia, w stosownych przypadkach, sposobu poinformowania danego obywatela o ewentualnych kosztach. W miarę możliwości takie uzgodnienia powinny zostać dokonane przed udzieleniem pomocy.	(21) W przypadkach gdy koszty nie zostały spłacone przez obywatela bezpośrednio w momencie składania wniosku, państwo członkowskie udzielające pomocy powinno mieć prawo poprosić o zwrot kosztów należnych od państwa członkowskiego obywatelstwa niereprezentowanego obywatela na podstawie podpisanego zobowiązania do spłaty. Aby uniknąć składania wniosków o zwrot kosztów po długim czasie, państwu członkowskiemu udzielającemu pomocy i państwu członkowskiemu obywatelstwa należy wyznaczyć rozsądny termin na – odpowiednio – złożenie wniosku i dokonanie zwrotu kosztów***. Państwa członkowskie powinny jednak móc uzgadniać między sobą terminy***. Państwa członkowskie powinny dokładać wszelkich starań, by jak najszybciej złożyć odnośny wniosek i dokonać zwrotu kosztów. Dodatkowo powinny one mieć możliwość uzgodnienia innych sposobów zwrotu kosztów, polegających na przykład na potrącaniu wzajemnych wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów, alternatywnych harmonogramach zwrotu kosztów lub ustaleniu, że państwo członkowskie udzielające pomocy będzie ubiegać się o zwrot kosztów bezpośrednio od obywatela na późniejszym etapie, w tym możliwość uzgodnienia, w stosownych przypadkach, sposobu poinformowania danego obywatela o ewentualnych kosztach. W miarę możliwości takie uzgodnienia powinny zostać dokonane przed udzieleniem pomocy.

Or. fi

Poprawka 54

Marieke Ehlers, Fabrice Leggeri

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 21

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(21) ***W przypadkach gdy koszty nie zostały spłacone przez obywatela bezpośrednio w momencie składania wniosku, państwo członkowskie udzielające pomocy powinno mieć prawo poprosić o zwrot kosztów należnych od państwa członkowskiego obywatelstwa niereprezentowanego obywatela na podstawie podpisanego zobowiązania do spłaty.*** Aby uniknąć składania wniosków o zwrot kosztów po długim czasie, państwu członkowskiemu udzielającemu pomocy i państwu członkowskiemu obywatelstwa należy wyznaczyć rozsądny termin na – odpowiednio – złożenie wniosku i dokonanie zwrotu kosztów. Państwa członkowskie powinny dokładać wszelkich starań, by jak najszybciej złożyć odnośny wniosek i dokonać zwrotu kosztów. Dodatkowo powinny one mieć możliwość uzgodnienia innych sposobów zwrotu kosztów, polegających na przykład na potrącaniu wzajemnych wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów, alternatywnych harmonogramach zwrotu kosztów lub ustaleniu, że państwo członkowskie udzielające pomocy będzie ubiegać się o zwrot kosztów bezpośrednio od obywatela na późniejszym etapie, w tym możliwość uzgodnienia, w stosownych przypadkach, sposobu poinformowania danego obywatela o ewentualnych kosztach. W miarę możliwości takie uzgodnienia powinny zostać dokonane przed udzieleniem pomocy.	(21) Aby uniknąć składania wniosków o zwrot kosztów po długim czasie, państwu członkowskiemu udzielającemu pomocy i państwu członkowskiemu obywatelstwa należy wyznaczyć rozsądny termin na – odpowiednio – złożenie wniosku i dokonanie zwrotu kosztów***. Aby zmniejszyć obciążenie finansowe i administracyjne państwa członkowskiego udzielającego pomocy, państwo członkowskie obywatelstwa powinno zwrócić koszty w ciągu maksymalnie sześciu miesięcy. Po takim zwrocie państwo członkowskie obywatelstwa powinno przejąć wyłączną odpowiedzialność za windykację należności od swojego obywatela na mocy prawa krajowego***. Państwa członkowskie powinny dokładać wszelkich starań, by jak najszybciej złożyć odnośny wniosek i dokonać zwrotu kosztów. Dodatkowo powinny one mieć możliwość uzgodnienia innych sposobów zwrotu kosztów, polegających na przykład na potrącaniu wzajemnych wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów, alternatywnych harmonogramach zwrotu kosztów lub ustaleniu, że państwo członkowskie udzielające pomocy będzie ubiegać się o zwrot kosztów bezpośrednio od obywatela na późniejszym etapie, w tym możliwość uzgodnienia, w stosownych przypadkach, sposobu poinformowania danego obywatela o ewentualnych kosztach. W miarę możliwości takie uzgodnienia powinny zostać dokonane przed udzieleniem pomocy.

Or. en

Poprawka 55
Erik Kaliňák, Judita Laššáková, Katarína Roth Neveďalová, Monika Beňová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 22

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(22) Państwa członkowskie powinny zwracać delegaturom Unii poniesione przez nie koszty wsparcia w ***zapewnianiu*** ochrony konsularnej niereprezentowanym obywatelom, co pozwoli zapewnić, aby takie wsparcie było udzielane bez angażowania w tym celu żadnych dodatkowych zasobów, zgodnie z wymogami art. 5 ust. 10 decyzji 2010/427/UE. Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela powinno zwrócić poniesione przez delegatury Unii koszty wsparcia w zapewnianiu ochrony konsularnej niereprezentowanym obywatelom, w rozsądnym terminie, nieprzekraczającym 12 miesięcy od daty złożenia wniosku, chyba że uzgodni z ESDZ inny sposób zwrotu kosztów. Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela powinno mieć prawo poprosić niereprezentowanego obywatela o spłatę takich kosztów. W większości przypadków oczekuje się, że wsparcie udzielane przez delegatury Unii nie będzie generowało żadnych kosztów podlegających zwrotowi innych niż koszty bezpośrednie porównywalne z kosztami zwykle ponoszonymi przez państwa członkowskie udzielające pomocy.	(22) Państwa członkowskie powinny zwracać delegaturom Unii poniesione przez nie koszty wsparcia w ***udzielaniu*** ochrony konsularnej niereprezentowanym obywatelom, co pozwoli zapewnić, aby takie wsparcie było udzielane bez angażowania w tym celu żadnych dodatkowych zasobów, zgodnie z wymogami art. 5 ust. 10 decyzji 2010/427/UE. Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela powinno zwrócić poniesione przez delegatury Unii koszty wsparcia w zapewnianiu ochrony konsularnej niereprezentowanym obywatelom, w rozsądnym terminie, nieprzekraczającym 12 miesięcy od daty złożenia wniosku, chyba że uzgodni z ESDZ inny sposób zwrotu kosztów. Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela powinno mieć prawo poprosić niereprezentowanego obywatela o spłatę takich kosztów. W większości przypadków oczekuje się, że wsparcie udzielane przez delegatury Unii nie będzie generowało żadnych kosztów podlegających zwrotowi innych niż koszty bezpośrednie porównywalne z kosztami zwykle ponoszonymi przez państwa członkowskie udzielające pomocy. ***Do zwrotu kwalifikują się wyłącznie bezpośrednie, niezbędne, udokumentowane i możliwe do zweryfikowania koszty bezpośrednio związane ze wsparciem udzielonym na podstawie niniejszej dyrektywy.***

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka zwiększa przejrzystość, rozliczalność i należyte zarządzanie finansami.

Poprawka 56
Marieke Ehlers, Fabrice Leggeri

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 24 a (nowy)

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
	(24a) Chociaż państwa członkowskie zachowują swobodę, w ramach wykonywania swoich suwerennych kompetencji, udzielania pomocy lub ewakuacji obywatelom państw trzecich, w tym członkom rodzin obywateli Unii lub obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym w państwie członkowskim, koszty, obowiązki i obciążenia koordynacyjne związane z taką pomocą nie powinny być objęte obowiązkowymi mechanizmami zwrotu kosztów i koordynacji określonymi w niniejszej dyrektywie.

Or. en

Poprawka 57
Erik Kaliňák, Judita Laššáková, Katarína Roth Neveďalová, Monika Beňová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 24a

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(24a) Uproszczone procedury w odniesieniu do sytuacji kryzysowych powinny mieć również zastosowanie do sytuacji, w których delegatura Unii poniosła koszty związane ze wsparciem w zapewnianiu ochrony konsularnej.	(24a) Uproszczone procedury w odniesieniu do sytuacji kryzysowych powinny mieć również zastosowanie do sytuacji, w których delegatura Unii poniosła koszty związane ze wsparciem w zapewnianiu ochrony konsularnej. ***Komisja i ESDZ dostarczają państwom członkowskim wystarczających informacji i dokumentów potwierdzających, aby zweryfikować charakter i kwotę wydatków podlegających zwrotowi.***

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka umożliwia skuteczny nadzór finansowy ze strony państw członkowskich.

Poprawka 58
Ilaria Salis

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 30

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
(30) Jeżeli zapewnienie ochrony konsularnej wymaga przekazania danych osobowych obywateli Unii państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym, takim jak Organizacja Narodów Zjednoczonych, które współpracują w ramach środków reagowania kryzysowego, takie przekazywanie powinno odbywać się w zgodzie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2016/679 i rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2018/1725.	(30) Jeżeli zapewnienie ochrony konsularnej wymaga przekazania danych osobowych obywateli Unii państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym, takim jak Organizacja Narodów Zjednoczonych, które współpracują w ramach środków reagowania kryzysowego, takie przekazywanie powinno odbywać się w zgodzie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2016/679 i rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2018/1725***, w szczególności w odniesieniu do oceny, czy państwo trzecie zapewnia wystarczające gwarancje ochrony i zabezpieczenia prawne, które w wystarczającym stopniu chronią prawo do prywatności i inne prawa podstawowe***.

Or. en

Poprawka 59
Erik Kaliňák, Judita Laššáková, Katarína Roth Neveďalová, Monika Beňová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
	-1a) W art. 6 dodaje się ustęp w brzmieniu:
	„2. Do celów ust. 1, oceniając, czy ambasada lub konsulat państwa członkowskiego obywatelstwa rzeczywiście

są w stanie zapewnić ochronę konsularną w danym przypadku, państwo członkowskie udzielające pomocy bierze pod uwagę między innymi dostępność tej ambasady lub konsulatu dla danego obywatela i bliskość tej ambasady lub konsulatu, to, czy obywatel ten może bezpiecznie dotrzeć do tej ambasady lub konsulatu w rozsądnym terminie, pilność i charakter wnioskowanej pomocy oraz to, czy przekierowanie obywatela do tej ambasady lub konsulatu znacznie opóźniłoby lub w inny sposób utrudniłoby zapewnienie ochrony konsularnej.".

W art. 6 istniejący tekst oznacza się jako ust. 1.

Or. en

Uzasadnienie

The amendment aims to provide greater legal certainty regarding the interpretation of the notion "effectively in a position to provide consular protection" in Article 6. It does not introduce new rights or obligations but reflects criteria already referred to in the recital (8) of the Directive, notably accessibility, proximity, safety and the ability of the citizen to receive assistance within a reasonable period of time. The amendment seeks to promote a more consistent application of the Directive across Member States while preserving the necessary flexibility to assess the circumstances of each individual case.

Poprawka 60
Marina Kaljurand, Matjaž Nemec, Birgit Sippel

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 7 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
	1a. Osoby uznane za uchodźców oraz inne osoby, które legalnie zamieszkują w danym państwie członkowskim i posiadają dokument podróży wydany przez to państwo członkowskie, są uprawnione do ochrony konsularnej na takich samych warunkach jak niereprezentowani obywatele, jeśli państwo członkowskie zamieszkania nie jest reprezentowane

przez organ dyplomatyczny lub konsularny.

Or. en

Poprawka 61
Marina Kaljurand, Matjaž Nemec, Birgit Sippel

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 7 – akapit 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
	4a. Udzielając ochrony konsularnej niereprezentowanym obywatelom, państwa członkowskie przyjmują podejście intersekcjonalne do określonych potrzeb grup szczególnie wrażliwych i osób narażonych na dyskryminację z przyczyn, o których mowa w art. 21 Karty i w orzecznictwie.

Or. en

Poprawka 62
Ilaria Salis

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 7 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
	4a. Udzielając ochrony konsularnej niereprezentowanym obywatelom, państwa członkowskie uwzględniają szczególne potrzeby grup szczególnie wrażliwych i osób zagrożonych dyskryminacją krzyżową na podstawie art. 21 Karty i orzecznictwa.

Or. en

Poprawka 63
Raquel García Hermida-Van Der Walle

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 1 a (nowy)
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 4

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
	1a) Do celów niniejszej dyrektywy „niereprezentowany obywatel" oznacza każdego obywatela posiadającego obywatelstwo państwa członkowskiego lub legalnie zamieszkującego w państwie członkowskim i posiadającego dokument podróży wydany przez to państwo członkowskie, który nie jest reprezentowany w państwie trzecim, jak określono w art. 6.

Or. en

Poprawka 64
Marieke Ehlers, Jaroslav Bžoch, Fabrice Leggeri

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 12 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
2. ***O ile organy konsularne państw członkowskich nie uzgodnią inaczej, przewodniczącym jest*** przedstawiciel delegatury Unii***, ściśle współpracujący z państwem członkowskim sprawującym rotacyjną prezydencję w Radzie Unii, jeżeli jest ono reprezentowane***. W przypadku gdy nie ma delegatury Unii***, posiedzeniom*** przewodniczy przedstawiciel państwa członkowskiego.	2. ***Spotkaniom przewodniczy przedstawiciel państwa członkowskiego.*** Przedstawiciel delegatury Unii ***może pełnić funkcję przewodniczącego tylko wtedy, gdy organy konsularne obecnych państw członkowskich wyraźnie się o to zwrócą i wyrażą na to zgodę***. W przypadku gdy nie ma delegatury Unii ***lub nie wyrażono wspomnianej zgody, spotkaniom*** przewodniczy przedstawiciel państwa członkowskiego.

Or. en

Uzasadnienie

Zgodnie z zasadą pomocniczości ochrona konsularna jest kompetencją dzieloną, w której Unia odgrywa rolę wspierającą (zgodnie z definicją zawartą w art. 5 ust. 10 decyzji 2010/427/UE w związku z art. 35 TUE). Uczynienie delegatury UE domyślnym przewodniczącym podważa suwerenność i kierownictwo operacyjne państw członkowskich. Domyślne przywództwo musi pozostać w gestii państw członkowskich, a delegatury UE mogą interweniować wyłącznie na zasadzie „opt-in", jeżeli wystąpią o to państwa członkowskie.

Poprawka 65
Marieke Ehlers, Jaroslav Bžoch, Fabrice Leggeri

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 13 – akapit 1

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
1. W kontekście lokalnej współpracy konsularnej, o której mowa w art. 12, ***oraz w celu zapewnienia niezbędnej ochrony niereprezentowanych obywateli Unii***, państwa członkowskie***, wspierane w stosownych przypadkach przez ESDZ, ustanawiają*** wspólne konsularne ramy ewentualnościowe.	1. W kontekście lokalnej współpracy konsularnej, o której mowa w art. 12, ***państwa członkowskie i ESDZ opracowują i uzgadniają wspólny konsularny plan ewentualnościowy dla każdego państwa trzeciego. Wspólny konsularny plan ewentualnościowy jest aktualizowany***, ***gdy obecne*** państwa członkowskie ***uznają to za absolutnie niezbędne, lub co najmniej raz na trzy lata. Te*** wspólne konsularne ramy ewentualnościowe ***stanowią uzupełnienie krajowych planów kryzysowych i ewakuacyjnych państw członkowskich, nie zastępują ich ani nie ingerują w nie***.

Or. en

Poprawka 66
Ilaria Salis

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 13 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*

Delegatury Unii, o ile są obecne, i o ile jest to konieczne w celu ułatwienia ochrony niereprezentowanych obywateli Unii, koordynują tworzenie i aktualizację wspólnych konsularnych ram ewentualnościowych w oparciu o uwagi przekazane przez ambasady lub konsulaty państw członkowskich reprezentowanych w danym państwie trzecim oraz organy konsularne niereprezentowanych państw członkowskich. Wspólne konsularne ramy ewentualnościowe udostępnia się wszystkim państwom członkowskim, ESDZ i służbom Komisji.	Delegatury Unii, o ile są obecne, i o ile jest to konieczne w celu ułatwienia ochrony niereprezentowanych obywateli Unii, koordynują tworzenie i aktualizację wspólnych konsularnych ram ewentualnościowych w oparciu o uwagi przekazane przez ambasady lub konsulaty państw członkowskich reprezentowanych w danym państwie trzecim oraz organy konsularne niereprezentowanych państw członkowskich. Wspólne konsularne ramy ewentualnościowe udostępnia się wszystkim państwom członkowskim, ESDZ***, Parlamentowi Europejskiemu*** i służbom Komisji.

Or. en

Poprawka 67
Raquel García Hermida-Van Der Walle

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 13 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
Delegatury Unii, o ile są obecne, i o ile jest to konieczne w celu ułatwienia ochrony niereprezentowanych obywateli Unii, koordynują tworzenie i aktualizację wspólnych konsularnych ram ewentualnościowych w oparciu o uwagi przekazane przez ambasady lub konsulaty państw członkowskich reprezentowanych w danym państwie trzecim oraz organy konsularne niereprezentowanych państw członkowskich. Wspólne konsularne ramy ewentualnościowe udostępnia się wszystkim państwom członkowskim, ESDZ i służbom Komisji.	Delegatury Unii, o ile są obecne, i o ile jest to konieczne w celu ułatwienia ochrony niereprezentowanych obywateli Unii, koordynują tworzenie i aktualizację wspólnych konsularnych ram ewentualnościowych w oparciu o uwagi przekazane przez ambasady lub konsulaty państw członkowskich reprezentowanych w danym państwie trzecim oraz organy konsularne niereprezentowanych państw członkowskich. Wspólne konsularne ramy ewentualnościowe udostępnia się wszystkim państwom członkowskim, ***Parlamentowi,*** ESDZ i służbom Komisji.

Or. en

Poprawka 68

Ilaria Salis

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 13 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
	5a. Bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z prawa lokalnego ambasady państw członkowskich wprowadzają też plany ewentualnościowe dla personelu lokalnego i jego rodzin w sytuacjach nadzwyczajnych. W miarę możliwości zadania te powinny być koordynowane przez delegaturę UE obecną w danym kraju.

Or. en

Poprawka 69
Raquel García Hermida-Van Der Walle

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5
Zmiana dyrektywy (UE) 2015/637
Artykuł 13a

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
1. W przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej Unia i państwa członkowskie ściśle współpracują w celu zapewnienia sprawnej pomocy niereprezentowanym obywatelom Unii. ***W miarę możliwości*** przekazują sobie terminowo informacje o dostępnych możliwościach ewakuacji.	1. W przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej Unia i państwa członkowskie ściśle współpracują w celu zapewnienia sprawnej pomocy niereprezentowanym obywatelom Unii. Przekazują sobie terminowo informacje o dostępnych możliwościach ewakuacji.

Or. en

Poprawka 70
Marieke Ehlers, Jaroslav Bžoch, Fabrice Leggeri

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 6

Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 13 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
Państwa członkowskie na żądanie przekazują Komisji i Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa następujące informacje:	Państwa członkowskie na żądanie***, lecz nie częściej niż raz do roku,*** przekazują Komisji i Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa następujące informacje:

Or. en

Uzasadnienie

Aby zapobiec nieformalne rozszerzanie zakresu mandatów i chronić państwa członkowskie przed doraźnymi, zbyt częstymi żądaniami administracyjnymi ze strony Komisji lub ESDZ, wymóg sprawozdawczy musi być ograniczony. Dostarczanie aktualizacji sieci raz w roku zapewnia właściwą równowagę między gotowością operacyjną a zmniejszeniem obciążeń biurokratycznych dla krajowych ministerstw spraw zagranicznych.

Poprawka 71
Marina Kaljurand, Matjaž Nemec, Birgit Sippel

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 6
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 13 c – ustęp 1

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
1. Państwa członkowskie podejmują stosowne działania, aby informować swoich obywateli o ich prawie określonym w art. 20 ust. 2 lit. ***c) TFUE.***	1. Państwa członkowskie podejmują stosowne działania, aby informować swoich obywateli o ich prawie określonym w art. 20 ust. 2 lit. ***c) TFUE, polegające w szczególności na:***
	a) podawaniu informacji o prawie do ochrony konsularnej w poradach dla podróżnych oraz w kampaniach związanych z ochroną konsularną;
	b) nawiązywaniu współpracy w zakresie kampanii informacyjnych z dostawcami usług transportu pasażerskiego i węzłami transportowymi, za pośrednictwem których możliwe są podróże do państw trzecich;
	c) opracowywaniu platform cyfrowych, w

tym aplikacji mobilnych, za pośrednictwem których obywatele UE mogą w dowolnym momencie korzystać z szybkiego i łatwego dostępu do informacji na temat ochrony konsularnej i kanałów kontaktowych;

d) opracowywaniu automatycznych systemów powiadamiania, takich jak systemy krótkich wiadomości za pośrednictwem sieci telefonicznych, aby zapewnić wszystkim obywatelom UE osadzone w kontekście informacje na temat ich praw i sposobu korzystania z nich po przybyciu do państw trzecich, a także komunikaty ostrzegawcze i zalecenia udostępniane w czasie rzeczywistym w przypadku kryzysu.

Ponadto państwa członkowskie mogą zamieszczać pierwsze zdanie art. 23 TFUE w paszportach krajowych.

Or. en

Poprawka 72
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 7
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 14 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
Państwo członkowskie udzielające pomocy może, na podstawie podpisanego zobowiązania do spłaty i w terminie 12 miesięcy od daty jego podpisania, zwrócić się o uiszczenie kosztów do państwa członkowskiego obywatelstwa niereprezentowanego obywatela.	Państwo członkowskie udzielające pomocy może, na podstawie podpisanego zobowiązania do spłaty i w terminie 12 miesięcy od daty jego podpisania, zwrócić się o uiszczenie kosztów do państwa członkowskiego obywatelstwa niereprezentowanego obywatela***, o ile państwa członkowskie nie poczyniły uzgodnienia odbiegającego od terminu 12 miesięcy***.

Or. fi

Poprawka 73
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 7
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 14 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela, na podstawie podpisanego zobowiązania do spłaty, zwraca te koszty w rozsądnym terminie nieprzekraczającym 12 miesięcy od daty wniosku o zwrot. Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela może, zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym, zwrócić się do danego niereprezentowanego obywatela o spłatę takich kosztów. Państwo członkowskie obywatelstwa i państwo członkowskie udzielające pomocy mogą również uzgodnić alternatywne sposoby zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1.	Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela, na podstawie podpisanego zobowiązania do spłaty, zwraca te koszty w rozsądnym terminie nieprzekraczającym 12 miesięcy od daty wniosku o zwrot***, o ile państwa członkowskie nie uzgodniły między sobą inaczej***. Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela może, zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym, zwrócić się do danego niereprezentowanego obywatela o spłatę takich kosztów. Państwo członkowskie obywatelstwa i państwo członkowskie udzielające pomocy mogą również uzgodnić alternatywne sposoby zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1.

Or. fi

Poprawka 74
Marieke Ehlers, Fabrice Leggeri

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 7
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 14 – ustęp 3 – akapit 3

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela, na podstawie podpisanego zobowiązania do spłaty, zwraca te koszty w rozsądnym terminie nieprzekraczającym ***12*** miesięcy od daty wniosku o zwrot. Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela może,	Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela, na podstawie podpisanego zobowiązania do spłaty, zwraca te koszty w rozsądnym terminie nieprzekraczającym ***6*** miesięcy od daty wniosku o zwrot. Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela może,

zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym, zwrócić się do danego niereprezentowanego obywatela o spłatę takich kosztów***. Państwo członkowskie obywatelstwa i państwo członkowskie udzielające pomocy mogą również uzgodnić alternatywne sposoby zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1.***	zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym, zwrócić się do danego niereprezentowanego obywatela o spłatę takich kosztów ***i ponosi wyłączną odpowiedzialność za wszelkie późniejsze windykacje należności od swojego obywatela***.

Or. en

Uzasadnienie

12-miesięczny okres oczekiwania zmusza państwo członkowskie udzielające pomocy do ponoszenia obciążeń finansowych obywatela innego państwa przez cały rok. Stanowi to silny czynnik zniechęcający do zapewniania ochrony konsularnej. Skrócenie maksymalnego okresu zwrotu kosztów do 6 miesięcy zapewnia sprawiedliwość państwu udzielającemu pomocy. Ponadto wyraźnie nakłada ciężar windykacji należności w całości na państwo pochodzenia obywatela, chroniąc państwo członkowskie udzielające pomocy przed długotrwałymi sporami administracyjnymi.

Poprawka 75
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 7
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 14 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
Jeżeli ochrona konsularna zapewniona niereprezentowanemu obywatelowi w sytuacjach, o których mowa w art. 9 lit. a)–c) wiąże się z nadzwyczaj wysokimi, ale istotnymi i uzasadnionymi kosztami związanymi z podróżą, zakwaterowaniem lub tłumaczeniem pisemnym dla organów dyplomatycznych lub konsularnych, państwo członkowskie udzielające pomocy informuje, w ramach konsultacji przewidzianych w art. 10 ust. 2, państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela o takich możliwych kosztach, oraz może, w ciągu 12 miesięcy od chwili udzielenia pomocy, zwrócić się o zwrot przedmiotowych kosztów bezpośrednio do państwa	Jeżeli ochrona konsularna zapewniona niereprezentowanemu obywatelowi w sytuacjach, o których mowa w art. 9 lit. a)–c) wiąże się z nadzwyczaj wysokimi, ale istotnymi i uzasadnionymi kosztami związanymi z podróżą, zakwaterowaniem lub tłumaczeniem pisemnym dla organów dyplomatycznych lub konsularnych, państwo członkowskie udzielające pomocy informuje, w ramach konsultacji przewidzianych w art. 10 ust. 2, państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela o takich możliwych kosztach, oraz może, w ciągu 12 miesięcy od chwili udzielenia pomocy, zwrócić się o zwrot przedmiotowych kosztów bezpośrednio do państwa

członkowskiego obywatelstwa.

członkowskiego obywatelstwa***, o ile państwa członkowskie nie uzgodniły między sobą inaczej***.

Or. fi

Poprawka 76
Marieke Ehlers, Fabrice Leggeri

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 7
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 15 – akapit 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
	4a. Uproszczone procedury zwrotu kosztów ustanowione niniejszą dyrektywą, w tym procedury stosowane w sytuacjach kryzysowych, mają zastosowanie wyłącznie do ochrony konsularnej niereprezentowanych obywateli Unii posiadających obywatelstwo państwa członkowskiego. Państwo członkowskie udzielające pomocy nie jest uprawnione do ubiegania się o zwrot kosztów od innego państwa członkowskiego ani z budżetu Unii na podstawie niniejszej dyrektywy z tytułu pomocy obywatelom państw trzecich lub ich ewakuacji, w tym obywatelom legalnie przebywającym na terytorium państwa członkowskiego lub członkom rodzin obywateli Unii, którzy nie posiadają obywatelstwa państwa członkowskiego.

Or. en

Uzasadnienie

Aby zapobiec rozszerzeniu unijnych mechanizmów finansowych i koordynacyjnych poza ich podstawę traktatową (art. 20 ust. 2 lit. c) i art. 23 TFUE), w dyrektywie należy wyraźnie wyjaśnić, że mechanizmy zwrotu kosztów nakazane przez UE mają zastosowanie wyłącznie do obywateli Unii. Chociaż państwa członkowskie mogą zdecydować się na pomoc obywatelom państw trzecich (takim jak rezydenci lub członkowie rodziny) lub ich ewakuację w ramach polityki krajowej lub umowy dwustronnej, koszty i obciążenia koordynacyjne dla obywateli państw trzecich muszą pozostać ściśle poza zakresem niniejszej dyrektywy.

Poprawka 77
Ilaria Salis

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 9
Dyrektywa (UE) 2015/637
Artykuł 16 a – ustęp 7

Tekst proponowany przez Radę	*Poprawka*
Do celów niniejszej dyrektywy właściwe organy państw członkowskich ***przekazują*** dane osobowe państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej wyłącznie w celu wykonania zadań, o których mowa w art. 9, 10 i 13a, oraz zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2016/679.	Do celów niniejszej dyrektywy właściwe organy państw członkowskich ***mogą przekazywać*** dane osobowe państwu trzeciemu***, pod warunkiem że zapewnia ono dostateczne gwarancje ochrony i gwarancje prawne, które w wystarczającym stopniu chronią prawo do prywatności i inne prawa podstawowe,*** lub organizacji międzynarodowej wyłącznie w celu wykonania zadań, o których mowa w art. 9, 10 i 13a, oraz zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2016/679.

Or. en